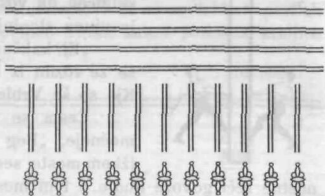

V onem pri ižkem mostu je pred davnimi časi ponesrečil kmet Jama iz Vrblenj — tako pripovedujejo ljudje. Globoko v njem leži pokopan z vozom in voli vred. Ali on ni edina žrtev. Pravijo, da časih v svetlih nočeh v trstju zašumi, in neke sence se dvigujejo iz jezera . . . Baje so to duše pokojnih; tudi drugih nesrečnikov, ne samo Jamova . . .

Zakaj mnogo lovcev in ribičev je zahajalo svoje čase loviti na Barje, marsikdo izmed njih se ni več vrnil domov . . .

Ptici.

*Oj, ti ptica lahkokrila,
spet priplula si do nas,
tu je spet pomlad premila,
tu veseli letni čas!*

*Ptica draga, žgóli, žgóli,
s petjem teši mi srce,
da pozabi svoje boli,
nove nade se zbudé! . . .*

Janko Leban.

